

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci navrhovateľa **Mgr. A. B.**, proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu v Galante**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č.j. GA 2007/02291-11 VR z 26. septembra 2007 na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. júla 2008 č.k. 38Sp/63/2007-17, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 29. júla 2008 č.k. 38Sp/63/2007-17, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd v zmysle § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporcu č.j. GA 2007/02291-11 VR z 26. septembra 2007, ktorým odporca ako správny orgán podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z.“) rozhodol, že navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v § 3 a § 2 zákona č. 503/2003 Z. z. na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu za pozemok parc. č. X. pôvodne vedený v PKN vl. č. X. a za pozemok parc. č. X. pôvodne vedený v PKN vl. č. X. v k. ú. G. z dôvodu, že pozemky neprešli na štát alebo inú právnickú osobu niektorým zo spôsobov uvedeným v § 3 zákona a v prípade nehnuteľnosti parc. č. X. nebola preukázaná ani oprávnenosť nároku podľa § 2 zákona.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z., keď na základe vykonaného dokazovania zistil, že napadnuté rozhodnutie netrpí žiadnymi vadami, vychádza z riadne zisteného skutkového stavu a na základe vykonaného dokazovania boli prijaté správne právne závery. Súd pripomenul, že sám navrhovateľ žiadne konkrétne nedostatky rozhodnutiu nevytkol; uviedol iba všeobecné dôvody a vyslovil presvedčenie, že právne úkony spísané pred rokom 1989 stratili právnu i morálnu platnosť. Po

tom, ako odporca preukázateľným spôsobom zistil, že prevody predmetných nehnuteľností sa uskutočnili na základe preukázateľne uzavretých zmlúv vyzýval navrhovateľa, aby predložil dôkazy osvedčujúce, že príslušné zmluvy boli spísané pod nátlakom a za nápadne nevýhodných podmienok (§ 3 ods. 1 písm. j/ zákona č. 503/2003 Z. z.). Navrhovateľ žiadne takéto dôkazy správny orgán nepredložil. Správny orgán preto skúmal otázku súladu zmluvnej ceny s platnými právnymi predpismi a nezistil, že by pri uzatváraní zmlúv so štátom došlo k porušeniu platných cenových predpisov, ani iných predpisov. Keďže navrhovateľ neosvedčil ani žiaden z ďalších reštitučných titulov v zmysle ustanovenia § 3 zákona č. 503/2003 Z. z., súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nemal v konaní úspech (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250k OSP).

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie s odôvodnením, že: 1. rozsudok je pre neho neprijateľný, že: 2. náhradu za užívanie predmetných nehnuteľností ponecháva otvorenú, že: 3. kúpna cena 8,--Kčs za jeden m² je nesprávne uvedená, lebo za jeden m² sa stanovovalo 40 až 60 halierov, že: 4. sumu 8,-- Kčs žiadal potvrdiť dokladmi kedy, komu a akou formou boli financie vyplatené, lebo vtedy sa nevyplácali do rúk občana, ale na viazaný vklad a bez dokladov je odsek 2. odôvodnenia neplatný, že: 5. nesúhlasil a nesúhlasí ani dnes s predajom nehnuteľností, nakoľko postoj vtedajších komunistických úradov chápal a chápe ako čin násilia diktatúry proletariátu, že: 6. v roku 1948 mal 20 rokov a absolvoval vojenskú povinnosť, že na juh Slovenska prišiel ako kolonista a že po tvrdých rokoch driny nastalo komunistické vyvlastňovanie, ktoré: 7. pokračovalo, keď mu zobrali ďalšie pozemky, ktoré reštituoval, ale pozemkový úrad to doposiaľ nevyriešil a že: 8. na potvrdenie svojej požiadavky predkladá niektoré doklady a rozhodnutia o zrušení záhradkovej osady a protizákonnom odňatí prídelu.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie uviedol, že sa pridrižiava dôvodov uvedených v rozhodnutí GA 2007/0229-11 VR zo dňa 26.9.2007. Ďalej k bodom 7. a 8. odvolania uviedol, že navrhovateľ Mgr. A. B. si uplatnil dňa 17.12.2004 pod č. X. a pod č. X. na Obvodnom pozemkovom úrade v Galante aj ďalší reštitučný nárok podľa zákona č. 503/2003 Z. z. a žiadal o navrátenie vlastníctva k pozemkom vedených v k.ú. S. a v k.ú. Č. Nakoľko napriek opakovaným výzvam úradu nepredložil doklady potrebné k preukázaniu opodstatnenosti uplatnených nárokov, správny orgán rozhodnutím č. GA 2007/02291-03 VR zo dňa 12.1.2007 (ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.1.2007) podľa § 30 písm. d/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov konanie zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) prejednal toto odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP a § 250f ods. 1, ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech.

Zákon č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov je jedným zo zákonov reštitučného charakteru, ktorého cieľom je spolu s ostatnými reštitučnými zákonmi zabezpečiť tzv. reštitučné procesy zmiernenia niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo

v zákone presne ustanovenom období vo vzťahu k presne vymedzenému okruhu osôb a na základe v zákone taxatívne ustanovených prípadov straty majetku. Preto pri aplikácii jeho ustanovení treba postupovať veľmi citlivo, aby nedošlo k ďalším krivdám.

Zákon č. 503/2003 Z. z. upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom (tvoriacim poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patriacim a pozemkov tvoriacim lesný pôdny fond), ktoré nebolo vydané podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (§ 1 zákona č. 503/2003 Z. z.).

Predmetný zákon tak ako ostatné reštitučné zákony zmierňuje následky iba niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho pôdneho fondu a lesného pôdneho fondu. Zákon ustanovuje taxatívne, ktorý majetok možno vrátiť pôvodnému vlastníkovi. Správny orgán ani súd nemôže odstrániť prípadnú tvrdosť zákona.

Reštitučné zákony nepredpokladajú (neprezumujú) ani jednu z podmienok, stanovených v príslušných ustanoveniach jednotlivých zákonov (v danom prípade § 3 ods. 1, písm. j/ zákona č. 503/2003 Z. z.) takže pre úspešné uplatnenie nároku musí oprávnená osoba preukázať uplatnený reštitučný titul.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku

- a) výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,
- b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,
- c) postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb.,
- d) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov,
- e) vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),
- f) toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,
- g) zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,
- h) dražobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávky štátu,
- i) súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto zmluva nenadobudla účinnosť,
- j) kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,

- k) odmietnutia dedičstva v dedičskom konaní urobeného v tiesni,
- l) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,
- m) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,
- n) znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,
- o) prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,
- p) politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,
- r) odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,
- s) príkázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,
- t) prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je aj administratívny spis odporcu, bolo preukázané, že navrhovateľ dňa 21.12.2004 uplatnil u odporcu nárok na navrátenie vlastníctva v zmysle zákona č. 503/2003 Z. z. - § 5 ods. 1, a to parc. č. X. – stavebný pozemok o výmere 4121 m² a parc. č. X. - pozemok vo výmere 4100 m² (v kat. úz. G.) titulom vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady, čo preukazoval záznamom z 27. novembra 1979 spísaným na býv. Mestskom národnom výbore, odbore výstavby z príležitosti výberu staveniska pre stavbu „Predajňa priemyselného tovaru Jednota na Priečnej ulici v Galante“, z ktorého vyplýva, že spoluvlastníci parc. č. X. (o. i. aj navrhovateľ) sa nemienia dobrovoľne zrieknuť uvedeného pozemku, nakoľko majú prisľúbenú stavbu rodinného domu. Ďalej navrhovateľ doložil svoj rodný list, čestné prehlásenie, že neobdržal žiadnu náhradu, výpis z pozemkovej knihy na parc. č. X. a identifikáciu tejto parcely ako aj odpoveď Mestského úradu Galanta z 19.11.1996, že podľa identifikácie parciel mesto G. má vo vlastníctve parcely č. X. a X. a užíva časť parc. č. X. vo výmere 184 m² ako cestnú komunikáciu.

V priebehu reštitučného konania odporca v snahe zistiť skutočný stav veci v rozhodnutí o prerušení konania z 19. januára 2005 č.j. OPÚ 05/00136 MD vyzval navrhovateľa na zaslanie konkrétnych dokladov preukazujúcich, že navrhovateľ je oprávnenou osobou a že ním požadované nehnuteľnosti prešli na štát na základe vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady. Keďže navrhovateľ na túto výzvu, hoci ju prevzal 24.1.2005, nereagoval, zopakoval ju odporca 1.12.2005, 22.11.2006, 13.7.2007. Až podaním z 27. júla 2007 pripojil navrhovateľ niektoré z požadovaných dokladov. Medzičasom odporca aj sám zisťoval právny titul prechodu nehnuteľnosti na štát a to parc. č. X. a takto získal zo Správy katastra Galanta všetky kúpne zmluvy, zámenné zmluvy týkajúce sa predmetnej nehnuteľnosti. Na základe získaných dokumentov správny orgán zistil, že požadovaná nehnuteľnosť nebola násilne vyvlastnená, ale časť nehnuteľnosti bola prevedená na Čsl. štát kúpnyimi zmluvami, časť nehnuteľnosti riešená zámennou zmluvou medzi rodinnými príslušníkmi a časť nehnuteľností bola riešená dohodou o zrušení spoluvlastníctva o vzájomnom vypořiadaní, preto výzvou zo dňa 22.8.2007 žiadal navrhovateľa, aby preukázal opodstatnenosť uplatneného nároku v zmysle ustanovení § 3 ods. 1 písm. j/ zákona 503/2003 Z. z., s tým, že je potrebné predložiť hodnoverný doklad o tom, že kúpna zmluva zo dňa 24.3.1969 a kúpna zmluva z roku 1974 boli uzavreté v tiesni a za nápadne nevýhodných

podmienok, ktoré podmienky musia byť splnené súčasne. Podaním z 28. augusta 2007 navrhovateľ zareagoval na túto výzvu odporcu námietkami voči tomu, čo odporca požaduje a námietkami proti bývalému režimu, keď podľa navrhovateľa kúpno-predajné aj iné zmluvy sú neplatné a žiadne doklady o vyvlastnení neobdržali a takéto doklady ani neexistujú a ak áno, má si ich odporca zaobstarat'.

Takto potom na základe listinných dôkazov zadovážených odporcom – kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 4. marca 1974, zámennej zmluvy zo dňa 24. septembra 1971 registrovanej býv. Štátnym notárstvom v Galante dňa 18. septembra 1973 pod č.k. RI 524/73, notárskej zápisnice č. N 109/81, Nz 125/81 zo dňa 18. marca 1981 o zrušení spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní registrovanej býv. Štátnym notárstvom v Galante dňa 7. augusta 1981 pod č.k. RI 492/81, darovacej zmluvy zo dňa 5. septembra 1983 registrovanej býv. Štátnym notárstvom v Galante dňa 30. januára 1984 pod č.k. RI 527/83, identifikácie parciel vyhotovenej Správou katastra Galanta 27.2.2007, notárskej zápisnice č. N 820/62, Nz 292/62 z 3. septembra 1962 (Čd 116/63), výkazu plôch z novembra 1966 a geometrických plánov č. 176-2104-915-66 z októbra 1966 a č. 241-20-2630-354-19-0 zo 14.6.1999 bolo zistené, že pôvodné pozemkovoknižné parcely č. X. v pôvodnej výmere 2521 m², z ktorej navrhovateľ bol vlastníkom 79 m² na základe zámennej zmluvy z 24. septembra 1971 a zvyšok bol v spoluvlastníctve F.B. a Ing. B.B. a č. X. vo výmere 2500 m², ktorej navrhovateľ bol pôvodne spoluvlastníkom v podiele 10/20, boli zhora označenými zmluvami a geometrickými plánmi menené čo do výmery i označenia a napokon z parc. č. X. boli vytvorené parc. č. X. vo vlastníctve A. B. a č. X. vo vlastníctve J. K., parc. č. X., X. a X. vo vlastníctve B. B., parc. č. X. a č. X. vo vlastníctve D.K., parc. č. X. vo vlastníctve V. a parc. č. X. a č. X. vo vlastníctve Mesta G.

Žiadne vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo v konaní preukázané a ani na Mesto G. časť z parcely č. X. vyvlastnením neprešla, čím nebol preukázaný reštitučný titul podľa § 3 ods. 1 písm. m/ zákona č. 503/2003 Z.z.

Predpokladom navrátenia vlastníctva podľa § 3 ods. 1, písm. j/ zákona č. 503/2003 Z.z. oprávneným osobám je, aby pozemok v zákonom stanovenom období, t. j. v čase od 25.2.1948 do 1.1.1990 prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok. Obidve zákonné podmienky (tieseň i nápadne nevýhodné podmienky) musia byť splnené súčasne (kumulatívne).

Tieseň podľa ustálenej judikatúry a súdnej praxe pri aplikácii reštitučných zákonov (teda aj zákona č. 503/2003 Z.z.) je hospodársky, či sociálny stav, v ktorom sa nachádza určitý subjekt v čase robenia právneho úkonu, ktorý stav na neho pôsobí takým spôsobom a takou intenzitou, že v dôsledku neho urobí právny úkon, ktorý by inak, nebyť tiesne, neurobil. Tento stav musí mať základ v objektívne existujúcich (teda nielen domnelých) okolnostiach a je vždy determinovaný subjektívnou stránkou - samotným konajúcim a jeho "odolnosťou" proti pôsobiacej ťaživej situácii. Rovnaká objektívna situácia môže u jedného subjektu vyvolať tieseň, u druhého nemusí. Pritom z hľadiska existencie tiesne, a to je potrebné osobitne zdôrazniť, je irelevantné, ako tento stav vznikol a čo ho spôsobilo. Právny význam treba preto priznať aj tiesni, majúcej základ v iných než politických motívoch, ba aj tiesni, vyvolanej samotným konajúcim.

Kúpna zmluva bola uzavretá v tiesni, keď vlastník vo svojej dispozícii s predmetom vlastníctva bol obmedzovaný represívnou politikou umožňovanou nedostatkom existencie právneho a demokratického štátu, čoho výsledkom mohlo byť, že fyzická osoba ako vlastník

veci urobila vo vzťahu k tejto veci právny úkon, ktorý by v právnom štáte neurobila.

Kumulatívnou požiadavkou zákona sú aj nápadne nevýhodné podmienky, za ktorých bola zmluva uzavretá. Pojem tiesne a nápadne nevýhodných podmienok, uvedený v ustanovení § 3 ods. 1 písm. j/ zákona č. 503/2003 Z. z. (rovnako ako aj pri ostaných reštitučných zákonoch) treba vykladať tak, že išlo predovšetkým o rozpor s cenovými predpismi platnými v čase uzavierania kúpnej zmluvy; nápadná nevýhodnosť sa teda preukazovala voči pôvodnému stavu a podľa okolností konkrétneho prípadu. Nápadne nevýhodné podmienky treba vidieť i v tom, že osoba uzavrie právny úkon za podmienok pre ňu nápadne nepriaznivých, v dôsledku čoho jej vzniká nápadne menej práv a viac povinností, než by to bolo v inom prípade. Môžu spočívať napríklad v nápadne nevýhodnej kúpnej cene, ale aj v iných nevýhodných okolnostiach vzniknutých v príčinnej súvislosti s uzavretím kúpnej zmluvy. Kúpna cena pritom nemusí byť ekvivalentom hodnoty predávanej veci - taký stav je ideálny, ale ani v trhovom mechanizme nie vždy reálny - lebo závisí od celého radu skutočností, z ktorých sa tvorí cena a ktorá tiež nie je konštantná. O nápadne nevýhodných podmienkach možno hovoriť len tam, kde ide o zjavný nepomer vzájomne poskytnutých plnení, o očividnú nevýhodnosť nejakých ďalších podmienok a pod.

Pri skúmaní naplnenia znakov nápadne nevýhodných podmienok treba vždy starostlivo skúmať, či ide o nevýhodnosť takej intenzity, že ju možno kvalifikovať ako nápadnú voči stavu, ktorý existoval v dobe uzavretia kúpnej zmluvy vzhľadom k podmienkam vtedy obvyklým.

Či išlo o tieseň, ako i o existenciu nápadne nevýhodných podmienok (ide o dva samostatné predpoklady, ktoré však pri aplikácii § 3 ods. 1 písm. j/ reštitučného zákona musia byť naplnené súčasne), je potrebné vždy posudzovať objektívne a konkrétne, t.j. s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu.

Ako je už uvedené vyššie reštitučné zákony nepredpokladajú (neprezumujú) ani jednu z podmienok, stanovených v príslušných ustanoveniach jednotlivých zákonov (v danom prípade § 3 ods. 1 písm. j/ zák. č. 503/2003 Z. z.), takže pre úspešné uplatnenie nároku musí oprávnená osoba preukázať súčasnú existenciu tiesne aj nápadne nevýhodných podmienok v čase uzavretia zmluvy. Splnenie oboch týchto podmienok pritom nemožno bez ďalšieho vyvodiť priamo ani zo zákona ako určitú fikciu a vždy prítomnú súčasť majetkových dispozícií medzi štátom a fyzickou osobou, ale ani zo všeobecnej situácie, jestvujúcej, či už v štáte ako celku (danej napr. politickým, právnym a ekonomickým systémom) alebo v niektorom z jeho regiónov či lokalít (napr. určených na rozsiahlu investičnú akciu); vždy je potrebné skúmať, či táto všeobecná situácia v konkrétnom prípade toho - ktorého konajúceho mala za následok uzavretie zmluvy v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok.

Napriek uvedenému v preskúmvanej veci nemožno opomenúť, že navrhovateľ uzavretie kúpnej zmluvy v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok nielen že nepreukázal, ale ani netvrdil; tvrdil iba neplatnosť uvedených zmlúv, ktoré tvrdenie však nepodložil nijakým dôkazom a to tak v administratívnom konaní ako ani v konaní pred krajským súdom. Doklady pripojené k odvolaniu – rozhodnutie Krajského pozemkového úradu v Trnave z 19.marca 2007 č. KPÚ-B2007/00135, uplatnený reštitučný nárok z 15. apríla 1992 a odpoveď Pozemkového úradu Galanta naň, kúpnopredajnú zmluvu uzavretú medzi navrhovateľom H.J., M.R., A.B. ml., I.B. a B.B. dňa 6. marca 1978 registrovanou býv. Štátnym notárstvom v Galante dňa 20. novembra 1978 pod č.k. RI 405/78, ktorou navrhovateľ odkúpil od spoluvlastníkov 5/10 parc. č. X. a zápisnica o dražbe Potravín 026-04

na Priečnej ulici v G. zo 6.9.1991 taktiež nepreukazujú niektorý z reštitučných titulov uvedených v § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. Iba poukazovanie na nesúhlas s predajom časti nehnuteľností a nesúhlas s konaním vtedajších úradov nemožno na preukázanie tiesne a nápadne nevýhodných podmienok považovať za dostačujúce. K navrhovateľom namietanej kúpnej ceny 8,--Kčs za 1 m² odvolací súd uvádza, že táto vyplynula z kúpno-predajnej zmluvy zo 4. marca 1974 a že kúpna cena pre navrhovateľa 3.432,--Kčs mala byť poukázaná do Slovenskej štátnej sporiteľni v Galante na voľný účet predávajúcich.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd nepochybil, ak rozhodnutie odporcu potvrdil, pričom odvolací súd poukazuje i na odôvodnenie jeho rozhodnutia, s ktorým sa v zásade stotožňuje (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie nemohol považovať námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za právne relevantné, také, ktoré mohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a 250l ods. 2 OSP napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP, pretože navrhovateľ nemal v odvolacom konaní úspech a odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP) .

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 3. júna 2009

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth